

Nyílt levél a Szerb Országos Önkormányzat elnökének, Alexov Ljubomir úrnak

Nyílt levél a Szerb Országos Önkormányzat elnökének, Alexov Ljubomir úrnak Tisztelt Elnök Úr! Kedves Magyarországon élő szerb honfitársaink! E sorokkal azért keresem meg Önt és Önöket, mert megítélésem szerint olyan történelmi pillanat érkezett el, amikor az egyszerű embereknek is szerep hárulhat. Úgy vélem, minden jóézésű embert örömmel töltöttek el a Szerbia és Magyarország közötti közeledésre utaló hírek. Megelégedéssel láttuk, hogy Magyarország elismerően fogadta az új szerb vezetés kapcsolatépítő törekvését, és hogy a továbblépésre utat nyisson, a maga részéről máris kifejezetten támogatja Szerbia uniós törekvéseit; ahogy Martonyi János magyar külügyminiszter nemrégiben kijelentette: „feltétlenül”. A szerb állam pedig hajlott a kérésre, hogy szüntesse meg kárpótlási (restitúciós) törvényének a szerbiai magyarokat hátrányosan megkülönböztető jellegét. A Szerb Köztársaság új elnöke Tomislav Nikolic úr most novemberben járt Magyarországon és jó hangulatú tárgyalásokat folytatott le magyar főméltóságokkal. Megindult tehát egy olyan jó folyamat, amely kiemelheti népeinket a múlt viszályai közül. Január 13-án Újvidéken – szerbiai megemlékezők társaságában – Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes fejet hajtott az 1942. évi újvidéki razzia áldozatai előtt. Ez nagyon rendben levő dolog, mert nem csak a magyar közvélemény, de már a korabeli hivatalos Magyarország is elítélte a „hideg napok” gyilkosságait. Cseres Tibor nagy hatású könyvet írt róla – melyet meg is filmesítettek -, sőt tavaly Budapesten is emléktáblát avattunk ennek kifejezéséért. És nagy reményekkel várjuk a jelzett szerb főhajtást az 1944-45. évi ártatlan magyar áldozatok előtt is, valamint a végtisztesség megadását halottaink emlékhelyeinél. Ebben a megbékélési folyamatba zavart bele az a hír, hogy január 27-én ismét magyarokat támadtak meg Szerbiában, ezúttal Temerinben. Ettől az az érzésünk támadt, hogy a szerbiai magyarelles támadások évekre visszamenő ismétlődő sorozatának nem akar vége szakadni. Akik ezt szítják, s akik a kisebbségi magyarokat újra és újra megtámadják, azok egyértelműen a két ország végre megindult megbékélési folyamatát kívánják leállítani. Szerintem és a velem együttműködő civil szervezetek és személyek szerint is igen fontos volna tehát, hogy a civil társadalom most végre felemelje hangját és hasson oda, hogy a szerb kormány biztosítsa az etnikai alapú incidensek hatékony kivizsgálását és a vonatkozó jogszabályok következetes alkalmazását az elkövetők ellen, mert enélkül sem megbékélés, sem európainak nevezhető együttélés nem képzelhető el egymásra utalt népeink között. Különösen aggasztónak tartanánk, ha a szerb hatóságok jelentékteleníteni kívánnák a jelenséget. Az pedig a törvény előtti egyenlőség sérelme, ha míg magyar elkövetők esetében közismerten súlyos büntetéseket szabnak ki, addig a legutóbbi hírek szerint a magyarok mostani megtámadóit máris szabadlábra helyezték… Tekintetbe véve, hogy a politikai vezetők is a tömegindulat fogságába kerülhetnek, nem túlzás, ha felhívjuk a figyelmet arra, hogy a két szerencsétlen sorsú szomszéd ország egymást kereső minden eddigi erőfeszítése került veszélybe! Ezért felkérjük a magyarországi Szerb Országos Önkormányzatot, hogy amennyiben tényleg létezik két népet összekötő szerep iránti felelőssége, segítsen megértetni a szerb kormánnyal és közvéleménnyel, hogy ami történt és félő, hogy történik, az nem csupán a magyarok sérelme, hanem Szerbiának is hosszútávú érdeke a közös európai és jó szomszédi együttműködés. A magunk részéről a Tisztelt Önkormányzat minden ezirányú lépését készséggel támogatjuk. Az nem lehet, hogy a sokszorosan meggyötört Magyarország és Szerbia népe ne ismerje fel közös érdekeit!

Budapest, 2013. február 4.

Magyarországért Kulturális Egyesület elnöke,
Civil Együttműködési Tanácskozás és a Civil Összefogás Fórum szóvivője

dr. Kelemen András
a Nemzeti Fórum Egyesület alelnöke,